

Laserdisken v/
Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

J. nr.

UDSKRIFT

af

RETSBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

12. afdeling

Den 6. oktober 2000 kl. 15.00 blev Vestre Landsret sat på tingstedet i Viborg af landsdommerne Vogter, Marie S. Mikkelsen og Fabrin med Per Bjerrekær som retssekretær.

Mødet var offentligt.

Der foretoges:

V.L. B-0666-00

Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen,
Aalborg

mod

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Egmont film A/S,
København V

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Buena Vista Home Entertainment A/S,

København K

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Scanbox Danmark A/S,
Farum

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Metronome Video A/S,
Valby

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Polygram records A/S,
København NV

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Nordisk Film Video A/S,
København V

For. af danske Videogramdistri. s.m.f. Irish Video A/S,
Greve

og

Warner Home Video Inc.

A Division of Warner Brothers Inc..

Der fremlagdes:

- Skrivelse af 6. september 2000 med processkrift 2 og skrivelse af 14. september 2000 fra Hans Kristian Pedersen.
- Skrivelse af 11. september 2000 fra advokat Torben Steffensen.
- Skrivelse af 19. september 2000 fra advokat Strange Beck.

Appellanten har i sit processkrift 1 anmodet landsretten om at tage stilling til, hvorvidt retten i forbindelse med behandlingen af ankesagen ville tage stilling til:

1. Indstævntes erstatningskrav.
2. Fogedforbudets lovlighed.
3. Leveringsnægtelsens lovlighed.
4. Appellantens erstatningskrav.

Landsretten bemærkede i den forbindelse følgende:

Vedrørende pkt. 1.

Appellanten har i forlængelse af ankestævningen, der blev modtaget i landsretten den 24. marts 2000, i processkrift 1, der blev modtaget i landsretten den 14. juni 2000, tilkendegivet, at han ønsker de indstævntes erstatningskrav behandlet under ankesagen. Landsretten forudsætter herved, at der nedlægges påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb.

Under hensyn til, at frifindelsespåstanden over for de indstævntes erstatningspåstand har været gjort gældende i byretten og er gentaget kort tid efter ankestævningens indgivelse, finder landsretten ikke grundlag for at nægte frifindelsespåstanden fremsat, uanset den ikke blev fremsat i ankestævningen, jf. retsplejelovens § 382, stk. 1.

Appellanten kan således under domsforhandlingen i landsretten nedlægge påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb, over for de indstævntes erstatningspåstand.

Vedrørende pkt. 3 og 4.

Appellantens processkrift 1 må forstås som en anmodning om rettens tilladelse til at fremkomme med nye påstande og anbringender. Der er ikke i appellantens påstandsdocument for byretten nedlagt særskilt påstand om erstatning, og et sådant krav er efter anbringenderne ikke gjort gældende til kompensation. Kravet er ikke medtaget i byrettens dom, og det fremgår af byrettens retsbog af 28. september 1999, at retten fandt

det mest hensigtsmæssigt at henvise appellanten - som sagsøgt - til at fremsætte dette erstatningskrav under et selvstændigt søgsmål. Dette krav og det i forbindelse hermed rejste spørgsmål om leveringsnægtelse kan herefter ikke anses for gjort gældende under domsforhandlingen i byretten og er da heller ikke taget under påkendelse i byrettens dom. Da påstande og anbringender vedrørende appellants erstatningskrav og spørgsmålet om leveringsnægtelse ikke har været gjort gældende i foregående instans, da betingelserne i retsplejelovens § 383, stk. 2, ikke findes opfyldt, og da det i hvert fald for en del ville være nødvendigt for landsretten at tage stilling til forhold, som ikke har foreligget til realitetsafgørelse for byretten, finder landsretten ikke grundlag for at imødekomme en anmodning fra appellanten om tilladelse til at fremkomme med nye påstande og anbringender i tilknytning til et modkrav fra appellanten, jf. retsplejelovens § 383, stk. 1, sammenholdt med § 384.

Domsforhandlingen for landsretten vil herefter ikke omfatte et erstatningskrav fra appellanten, ligesom den ikke vil omfatte spørgsmål om leveringsnægtelse.

Vedrørende pkt. 2.

Efter det oplyste i dommen om baggrunden for fagedforbudet og dommens gengivelse af biintervenienternes anbringender, finder landsretten ikke grundlag for at afskære appellanten fra til støtte for sin frifindelsespåstand at fremsætte anbringender som omfattet af punkt 2 a-d i processkrift 1, idet det, for så vidt der måtte være tale om nye anbringender, tillige må antages, at de indstævnte har tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser, jf. retsplejelovens § 383, stk. 2, jf. stk. 1.

Landsretten fastsatte herefter en frist for appellanten til den 27. oktober 2000 og for de indstævnte til den 15. november 2000 til afgivelse af hver et afsluttende processkrift.

Sagen udsat.

R e t t e n h æ v e t .

Vogter

/Per Bjerrekær

cfr.

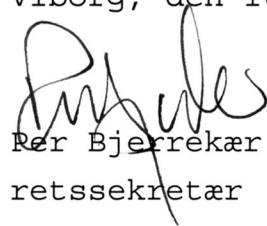

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg, den 10. oktober 2000

Per Bjerrekær
retssekretær